

۷- روشهای پرداخت در مبادلات بازرگانی بین‌المللی

۲

اسناد لازم برای اعتبار اسنادی

حتی اگر اعتبار اسنادی تجاری فسخ ناپذیر باشد، این امر بدان معنی نیست که نتوان آنرا مشروط و مقید ساخت و پرداخت وجه را موقوف به ارائه اسناد معینی نمود. مهمترین اسنادی که در فروش مورد استفاده قرار می‌گیرند شامل فاکتور فروشنده، بارنامه و بیمه‌نامه یا گواهی مربوط به آن هستند. اسنادی که مورد نیاز می‌باشند می‌بایست مشخصاً "در اعتبار اسنادی قید گردند و اگر از این بابت توضیح کافی داده نشده باشد، بانک عموماً "خودبر اساس" عرف و رویه بکنواخت در مورد اعتبارات اسنادی تجاری" که توسط (۱) اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) تهیه گردیده است، عمل می‌نماید. اینک مهمترین اسناد مورد نیاز جهت اعتبار اسنادی ذیل "مورد بررسی قرار می‌گیرند.

(۲)
فاکتور تجاری: فاکتور تجاری معرفی کالا از سوی فروشنده است که طبق شرایط مذکور در اعتبار و قرارداد فروش، حمل شده و یا قرار است حمل گردد. بطور کلی اطلاعاتی را که در اعتبار اسنادی راجع به فاکتور تجاری می‌خواهند، به توضیح کلی مبلغ این سند محدود می‌گردد. اما در واقع فاکتور باید کالای مذکور در اعتبار اسنادی را به دقت توصیف نماید. اما از آنجا که بانک می‌کوشد تشریفات اداری

(1) Customs and Practices for Commercial Documentary Credits

(2) Commercial invoice

توضیح: به این اصطلاح سیاهه تجاری نیز گویند و اکثراً "بدون صفت تجاری" بکار می‌رود.

را کوتاه سارد وهمینطور مسئولیت بالقوه انطباق کالا با شرایط مذکور درها کینور وسایر اسناد را محدود گردانند، از توضیح مفصل اطلاعات مربوط به کالا خودداری بعمل می آید.

بارنامه: بارنامه معرفی کالایی از جانب حمل کننده است که جهت حمل در اختیارش قرار گرفته. اگر بارنامه به فرمی با سده به حامل آن حق مالکیت بر کالای مذکور در آن را بدهد، بعنوان سند مالکیت کالای محسوب می شود. "بارنامه روی کشتی"^(۱) مبین اینست که کالا در وسیله نقلیه ویره قرار گرفته است. در صورت حمل کالا از طریق کشتی بارنامه حائز اهمیت بسیار است. زیرا در صورت امتناع حمل کننده از انجام تعهداتش، فرستنده حق دارد کشتی را توقیف نماید. بعلاوه از آنجا که بارنامه قاعدتا "نوسط افسر کشتی امضا می گردد، این خود نشانه اولیه الزامی است که برای حمل کننده بوجود می آید.

"بارنامه ممکن است قابل انتقال یا غیر قابل انتقال" باشد.^(۲) تفاوت میان این دو بر اساس واژه ای که "در شرط مربوط به گیرنده"^(۳) بکار می رود، معلوم می گردد. واژه "حواله کرد" نشان میدهد که بارنامه قابل انتقال است. اگر بارنامه برای شرکت یا فرد معینی تخصیص یافته باشد، غیر قابل انتقال بشمار می رود. بارنامه غیر قابل انتقال غالباً "بارنامه مستقیم"^(۴) خوانده می شود. طبق

-
- (1) On-board Bill of Lading
 - (2) Negotiable / Non-Negotiable Bill of Lading
 - (3) Consignee Clause
 - (4) to order
 - (5) Straight Bill of Lading

بارنامه مستقیم، کالا به خریداریا نماینده اش تسلیم می گردد و اشخاص مزبور می توانند بدون ارائه بارنامه کالا را به تصرف خود در آورند. موافقی که حمل کننده بر اساس این نوع بارنامه بعمل می آورد به حمل کالا جهت گیرنده ای معین منحصر می گردد. بنا براین در چنین صورتی ارزش بارنامه مستقیم اندکی بیش از رسید است و تضمینی در مقابل عدم پرداخت قیمت کالا بجا نمی کند.

در بارنامه قابل انتقال عموماً " کالا بنا به دستور فروشنده واگذار می گردد و در نتیجه فروشنده می تواند تا هنگام قبولی بنا پرداخت برابر، کنترل خود را بر کالا همچنان حفظ نماید. طبق چنین بارنامه ای حمل کننده کالا را واگذار نخواهد کرد مگر این که نسخه قابل انتقالی از بارنامه که توسط گیرنده معینی ظهر نویسی شده باشد، تحویل حمل کننده گردد. وجود چنین ترتیباتی نه تنها به فروشنده بلکه به طرفهای واسطه در معامله نیز تضمین خواهد داد. در عمل این نوع از بارنامه بیشتر مورد استفاده واقع می شود.

بانک معمولاً " بارنامه و بیمه نامه ای را می پذیرد که در آنها توضیحات کلی راجع به کالای مورد معامله درج شود و توضیحات مزبور با اعتبار اسنادی مغایر نداشته باشد و سرانجام فاکتور و سایر شرایط ویژه ناظر بر این اسناد به نحو مقرر در اعتبار اسنادی تحقق یابند.

بیمه نامه و سایر اسناد: کالا " بیمه نامه و گواهی مربوط به آن

خواسته می شود، مگر اینکه کالا به جای فروشنده توسط خریدار بیمه شده باشد. گرچه بیمه مساله پیچیده ایست و عموماً " نمایندگان بیمه بدان می پردازند، اما در ارتباط با این نوشته اهمیت دارد که بیمه نامه یا گواهی مربوط به آن به درستی تأیید شود و خطرهای

مندرج در اعتبار اسنادی را تحت پوشش قرار دهد.

به منظور برخورداری از "ترخهای تعرفه ترجیحی" (۱) "گواهی (۲) مده" نیز مورد احتیاج است. در صورت فروش کالا بصورت فله و در آن از مرجعی عمومی نیز خواسته می شود. "گواهی مربوط به بازرسی مواد غذایی" (۳) توسط مراجع رسمی بازرسی نیز ممکن است تقاضا گردد. چنانچه محموله از چند بسته یا محتوای مختلف تشکیل شده باشد، برای هر فاکتور نسخه ای از فهرست بسته بندی (عدل بندی) لازم است تا از این طریق خریدار با فروشنده بتواند علم ویژه ای را از میان آنها بسازد. بانک می تواند هر یک از اسناد مزبور را به شکلی که معمولاً ارائه می شوند، قبول کند، مگر اینکه ترخیصات دیگری مقرره شده باشد. بانک مسئول صحت و دقت مطالبی نیست که در این اسناد آورده میشود. بنابراین اگر اشتباهی رخ داده باشد خریدار باید به طرف تهیه کننده این اسناد مراجعه نماید.

اعتبار اسنادی به جز در مبادلات بازرگانی، در موارد دیگری از جمله در "پرداختهای تضمین شده" در یک یا دداشت نیز کاربرد دارد. این نوع اعتبارات به اعتبارات بی فیدو شرط یا ساده معروفند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

استرداد دو وجه به بانک :

طرف حساب در تقاضای اعتبار اسنادی متعهد می شود هرگونه

-
- (1) Preferential Tariff Rates
 - (2) Certificate of Origin
 - (3) Food-Inspection Certificate
 - (4) Guarantee Payments

پرداختی را که بانک طبق اعتبار اسنادی بعمل می آورد، تا دیسه نماید. بعلاوه در معاملات اسنادی، حامل اسناد معمولاً در مورد انتقال مالکیت کالای توصیفی در این اسناد محقق است. از اینرو بانک می تواند مطمئن باشد که ضبط اسناد مزبور تضمینی برای پرداخت وجه توسط طرف حساب بشمار می رود. موضوع تضمین در اعتبار اسنادی می بایست جداگانه مورد گفتگو قرار گیرد و از اینرو در برابر مبلغی که بانک طبق اعتبار اسنادی می پردازد، تضمینات مختلفی از طرف حساب گرفته میشود.

خریدار ممکن است قبل از پرداخت وجه به بانک نیا ز به استفاده از کالا داشته باشد. همچنین احتمال دارد شرایط دیگری پدید آید که انتقال اسناد دوگانه خود کالا را قبل از پرداخت قیمت اجتناب ناپذیر گرداند به منظور اینکه بانک نفعی تضمین شده برای کوتاه مدت داشته باشد و جلوی بسیاری تشریفات متداول در این رابطه گرفته شود و همینطور امکان استفاده از کالا با واگذاری حق تصرف آن وجود داشته باشد، سندی موسوم به "رسید کالای امانی"^(۱) بوجود آمده است. این سند به شخص فاقد حق تصرف نسبت به کالا حق میدهد که بطور کوتاه مدت و برای منظوری خاص آنرا در تصرف خود نگهدارد. کارآیی رسید مزبور در کشورهای مختلف شدیداً متفاوت است. در آمریکا "قانون تجارت یکنواخت"^(۲) ناظر بر این سند است. در سایر کشورها به منظور تضمین نفع مورد نظری می بایست در مورد موثر بودن تضمینی که رسید کالای امانی میدهد، اطمینان حاصل شود.

(1) Trust Receipt

(2) Uniform Commercial Code (UCC)

اگر بانک در پرداخت وجه به طرف ذینفع درست عمل نکند، طرف حساب الزامی در مورد استرداد وجه به بانک ندارد. بنابراین در معاملات اسنادی بانک بعنوان شخصی دانسته می شود که اسناد و کالاهای ملحق به آنرا به حساب خود خریداری کرده است. اگر بانک به غلط از پرداخت مبلغ برات به طرف ذینفع خود داری ورزد، در مقابل این مبلغ و همینطور بهره متعلقه از تاریخ عدم پرداخت تا مسن می باشد. در هر دو صورت پس از اینکه خسارت مستقیم تعیین و پرداخت گردید، بانک بویژه در مورد عواقب خسارت وارده، مسئولیتی برعهده ندارد.

از سوی دیگر، احتمال دارد امتناع بانک از پرداخت مبلغ برات به طرف ذینفع، طرف حساب را در مقام نقض قرارداد فروش قرار دهد در چنین اوضاع و احوالی بانک علاوه بر خسارات مستقیم مسئول عواقب آن نیز خواهد بود. با توجه به امکان مکاتبه سریع با طرف حساب و با در نظر گرفتن توجهی که بانکهای پیش از امتناع از پرداخت برات میدول می دارند، چنین اتفاقی به ندرت روی میدهد.

بعلاوه اگر در پرداختی که به تائید طرف حساب رسیده است نقصی وجود داشته باشد، طرف ذینفع میتواند از بانک بازکننده اعتبار تفاضی جبران خسارت نماید. این خسارت غالباً " زمانی مطرح می شود که کالا قبیل از خود بار یا مه به بندر کشور خریدار رسیده باشد، در چنین صورتی خریداری تواند با پرداخت خسارت به شرکت حمل و نقل، کالا را متصرف شود، حتی اگر کالا از طریق اعتبار اسنادی تامین مالی نشده باشد. در مواقعی که کالا توسط اعتبار اسنادی تامین مالی شده باشد، پرداختین غرامت متوجه بانک بازکننده اعتبار خواهد بسمود.

(۱) قبولی تجاری و قبولی بانکی

تعریف قبولی و کاربرد آن :

(۲)

قبولی وعده‌ای است که براتگیر میدهد مبنی بر اینکه سند مربوطه هنگام سررسید پرداخت خواهد شد. از آنجا که برات صرفاً یک سفارش است هیچ حقی بدون تأیید رسمی طرف مقابل ایجاد نمی‌گردد. در آمریکا این تأیید روی خود سند انجام می‌گیرد، اما در سایر کشورها الزامی از این بابت نیست و می‌توان درستند جداگانه‌ای این تأیید را بعمل آورد. وقتی این ترتیب عمل شد، لفظ قبولی در مورد برات قابل اعمال است و آنرا بصورت قابل انتقال درمی‌آورد. قبولی تجاری سندی است که براتگیر آن بانکی می‌باشد. همانگونه که فوقاً اشاره شد براتگیر قبل از اعلام قبولی، تعهدی برعهده ندارد در صورت عدم پرداخت، دارنده برات تنها می‌تواند به براتکش رجوع نماید. (۳)

بهر حال، به محض اینکه قبولی واقع شد، به موجب این سند، قبول کننده یا براتگیر در مقابل دارنده آن و براتکش دارای مسئولیت اولیه است و براتکش و دیگر ظهرنویسان قبلی در برابر دارنده برات مسئولیت ثانویه دارند.

(۴)

قبولی بانکی امکان توسل به روشی را بوجود می‌آورد که طبق آن بانکی می‌تواند بدون استفاده از منابع مالی خود برای

(1) Trade acceptance/Bank acceptance

(2) Drawee

(3) Drawer

۴- منظور از قبولی بانکی براتی است که بانکی پرداخت آنرا برعهده می‌گیرد (م).

مشتریانش تا مین اعتبار کنند. قبولی بانکی، برات بدون بهسره
و حاملی است که سرکسی برای بانک مورد نظر می‌گشود و توسط بانک
مزبور که براتگیر است مورد قبول واقع می‌گردد. این برات معمولاً
به دستور براتگیر قابل پرداخت است. زمانی قبولی توسط براتگیر
تکمیل می‌گردد که در بالای امضای بانک کلمه "قبولی" به مهر
بانک براتگیر مهور شده باشد. بدین ترتیب بانک مسئولیت
اولیه پرداخت مبلغ برات به دارنده آن را در سر رسید متقبل می‌شود.
قبولی در درجه نخست برای تا مین اعتبارات مالی کوتاه مدت
و با نرخ ثابت مورد استفاده قرار می‌گیرد و از طریق آن برات‌کش
می‌تواند با استفاده از اعتبار براتگیر مبلغی تهیه کند. با توجه
به نرخ نسبی اعتبارات برای قبولی بانکی نسبت به قبولی تجاری
بازار بهتری وجود دارد.

هنگامی که موعد قبولی بانکی فرارسد، درست قبل از تاریخ
پرداخت از خریدار خواسته میشود مبلغ لازم را در اختیار بانک قرار
دهد. در نتیجه بانک نیازی به منابع مالی خود نخواهد داشت.
همین وضعیت در مورد اعتبار اسنادی نیز صادق دارد. بنا بر این
برای خریدار هزینه‌های تا مین مالی به نحو قابل ملاحظه‌ای تقلیل می‌یابد.
وقتی یک قبولی در بازار به فروش می‌رسد، فروش آن با نرخ
تنزیل مطلوب‌تری در قیاس با سایر اوراق خواهد بود.

استفاده از اعتبارات قبولی:

اعتبار قبولی جز در مورد زمان بندی پرداخت به گونه‌ای مشابه

اعتبار دیداری عمل می کند. بهر حال در بازارهای مالی (لاقل در آمریکا) معلوم شده است که با قبولی به شیوه سفته بازی رفتار می شود و این امر می تواند عواقب اقتصادی خطرناکی در پی داشته باشد. در نتیجه "بانکهای فدرال رزرو" محدودیت هایی را در مورد "قبولی های واجد شرایط" برای معامله وضع کرده اند. بانکهای مزبور با خرید قبولی های واجد شرایط اقدام به عرضه مجدد مبالغی می کنند که بانکها با تنزیل آنها هزینه کرده بودند. از اینروست که قبولی های واجد شرایط برای معامله نسبت به دیگر انواع قبولی رونق بیشتری در بازارهای مالی دارند. براتهایی که بصورت قبولی های واجد شرایط باشند در قسمت ۳۷۳ قانون تجارت یکنواخت آمریکا به ترتیب ذیل تعریف شده اند:

هر یک از بانکهای عضو می توانند حواله یا براتی را که برعهده آنها کشیده شده و بیش از شش ماه از تاریخ آن نگذشته باشد قبول کنند (البته بدون احتمال مهلت های قانونی). حواله یا برات مزبور باید ناشی از معاملات متضمن ورود یا صدور کالای معاملات متضمن حمل داخلی کالا باشد و اسناد حمل که مبین حق مالکیت یا ضامن چنین حقی است به هنگام قبولی ضمیمه باشد و یا اینکه در موقع قبولی از طریق رسید انبار یا دیگر اسناد نظیر آن که نشانگر حق مالکیت یا ضامن آنست تضمین گردد.

همچنین می بایست یادآور شد که معمولاً "سند قبولی را به مهرگواهی مربوط به واجد شرایط بودن قبولی مهورمی نمایند

(1) Federal Reserve Banks

(2) Eligible acceptances

و بدین ترتیب آرایه صورت فیولی واجد شرایط درمی آورند.

استفاده از اعتبارات اسنادی برای تامین مالی موارد غیرمبني

گرچه در گذشته اعتبارات اسنادی برای تامین مالی کارلادریبان
دا دوسند مورد استفاده قرار می گرفت، اما امروزه اس سند بطور فزاینده ای
در موارد غیر عیسی وفاق و وجود خارجی کار برد یافته و حا نگریین و امه های
سنتی شده است. این جنبه از اعتبارات اسنادی نوا سنده در آمریکا رشد
چندان پییداکند زیرا در این کشور بانکها حق ندا رند پس شرکنه های ما من
را ایفا نمایند و بانکهای تجاری نمی نوانند در مقابل خطای بانکی
دیگر در پرداخت دیونش مسئول یا ما من باشند.

در نگاه نخست می توان استدلال کرد که همه اعتبارات اسنادی
تا حدودی خصوصیت ضمانت نامه را داشته و بانک نیز غالبا "به هنگام صدور
اعتبار اسنادی آنرا در ردیف تضمین نامه قرار می دهد. اما واقعیت
اینست که اعتبارات اسنادی فرار داد مستقلی بشمار می رود که ترتیبات
اجرائیش را در خود دارد. حال اینکه ضمانت نامه به فرار داد یا رابطه
دیگری پیوند می خورد و متکی به حقوق و تعهدات طرفهای آن فرار داد و یا رابطه می باشد.
بنابراین از نظر شکلی برای اینکه اعتبارات اسنادی بتواند در
آمریکا قابلیت استفاده داشته باشد باید گونه ای تنظیم شود که متکی به
شرایط مقرر در خودش باشد. در این رابطه اعتبارات اسنادی باید بویژه در برگیرنده
تعهدات ذیل باشد:

– تعهد بانک در مورد پرداخت بدون قید و شرط و یا تنها در برابر ارائه
اسنادی معین، نه اینکه تعهد بانک به وقوع یا عدم وقوع حوادثی معین
مشروط شده باشد.

- معهد غیر مشروط طرف حساب را بر بر با ز پس دادن و جوهی که با تکلیف اعتبار اسنادی صحیحاً برداخت کرده است .
- معهد با تک در مدینه برداخت مالیاتی که از حداکثر مقرر بجا و زنگند .
- تعیین تاریخی که را اس آن اعتبار اسنادی منقضی می شود .

واگذاری و انتقال قانونی

اعتبار اسنادی، بویژه اعتبار اسنادی تجاری خطاب به شخص معینی است. بنا بر این تنها وقتی می تواند به درستی واگذار شود که رضا ی فرد یا زکننده اعتبار را فراهم کرده . این ترتیب بدان سبب اتخاذ می شود که خریدار عموماً " برا جرای تعهدات فروشنده ای معین، از جمله درست بودن اسنادی که ارائه میدهد، تکیه کرده و علاقه ای به درگیر شدن در معامله با طرف دیگری را ندارد، طرفی که در غیر این صورت حاضر به معامله با وی نبود . برای حمایت از منافع بانک، اجازهای که برای انتقال داده می شود با بدروشن و صریح باشد، حق واگذاری را می توان با افزودن کلمات " یا واگذاری " به دنبال نام طرف ذینفع اعمال کرد . طوماده ۴۶ مجموعه عرف و رویه یکنواخت در مورد اعتبارات اسنادی که توسط اتاق بازرگانی بین المللی (ICC) تنظیم شده است تنها یکبار می توان اجازة انتقال داد، گرچه واگذاری کل اعتبار اسنادی در چند جزء نیز قابل قبول می باشد. به منظور ایجاد تعطف در استفاده از اعتبار اسنادی و در عین حال پرهیز از اعطای حق واگذاری، مکانیسم های مختلفی وجود آمده است. طرف ذینفع ممکن است اعتبار اسنادی را به گروه گذارد و به این ترتیب جلوی پرداخت وجه به طرف ذینفع که برات جهت وی کشیده شده است گرفته

(1) Or assigns

می شود. بهر حال از آنجا که گروگیرنده نمی تواند طلب خود را از محل اعتبار اسنادی گرو گذاشته شده وصول نماید، لذا ارزش این مکانیسم محدود است. اگر اعتبار اسنادی به صورت قابل انتقال و متضمن تعهد کسانی باشد که آنرا ظهور نویسی کرده با بصورت حامل آنرا در اختیار دارند، طرف ذینفع می تواند برات را به نام اشخاص ثالث ظهور نویسی نماید. بانک بازکننده اعتبار نیز با بیدر مقابل دریافت اسناد لازم، وجه را به حامل برات یا کسی که آنرا ظهور نویسی کرده است بپردازد.

طرفین همچنین ممکن است توافق کنند که تنها منافع اعتبار اسنادی ونه تعهد پذیرفته شده در آن واگذار گردد. بنا بر این بروات طرف ذینفع جزا "یا کلا" قابل پرداخت به منتقل الیه است. بانک (۱) نیز قبل از تحقق این امر باید اطلاعاتی در مورد واگذاری منافع دریافت نماید. منتقل الیه نیز باید از حدود تضمینی که بسوی داده میشود آگاهی یا بدزیرا نمی تواند اطمینان پیدا کند که پیشتر واگذاری بعمل نیامده و بنا بر این حقوق درگروا قدام انتقال دهنده قرار نگرفته است.

اعتبارات ثانوی با پشت به پشت نیز بعنوان تضمینی گسه خریدار به فروشنده می دهد مفید می باشد و اعتباری برای فروشنده فراهم می آورد که جز از لحاظ شرایط طرفها، قیمت و فاکتور، عموماً نظیر اعتبار اسنادی است که خریدارنهایی کالا جهت خریدار اصلی ارسال می نماید. اعتبارات اسنادی از این نوع برای بانسک

(1) Assignee

(2) Assignor

(3) Secondary or back-to back Credits

صادرکننده مسئولیت های اضافی بیارمی آورند، زیرا بانک کم و بیش توانایی خود را مدیون توانایی طرف حسابش در بازپرداخت وجوه اعتباری اسنادی است. بنابراین بانکهایی که به صدور اعتبارات اسنادی ثانوی مبادرت می ورزند باید در مورد اعتبار اسنادی اولی اطمینان یافته و یا اینکه آنها را در تملک خود داشته باشند. همچنین باید اطمینان یا بندک که اسناد مورد نیاز برای هر اعتبار اسنادی اساساً آنها را هستند که ارائه شده اند.

فرم اعتبار اسنادی و قوا عدم مربوط به آن

به رغم کوشش هایی که برای یکنواخت ساختن اعتبارات اسنادی بعمل آمده است، هنوز برای انواع اسناد اعتباری که شرح آن گذشت فرم بین المللی واحدی وجود ندارد. بهر حال برخی قواعد، عرف و رویه هایی نیز ایجاد گردیده اند که ناظر بر اعتبارات اسنادی می باشند که در مواردی با توافق داوطلبانه طرفین به اجرا درمی آیند و در مسواری دیگر به حکم قانون.

اتاق بازرگانی بین المللی سندی در مورد "عرف و رویه بکنواخت در مورد اعتبارات اسنادی" تنظیم کرده است. مقررات و تعاریف آن ناظر بر همه اسناد اعتباری بوده و برای طرفهایی که آنها پذیرفته اند الزام آوراست، مگر اینکه به گونه دیگری توافق کرده باشند. بهرغم این گفته، تا زمانیکه بانک یک کشور با مفاذ آن موافقت ننماید، صورت الزامی پیدا نمی کند.

در بخش نخست مجموعه مربوط به عرف و رویه یکنواخت، تعاریف

و مواد کلی آمده است. در این بخش تا کید شده که اعتبارات "بنا بر... ما هیتشان متفاوت از قرارداد فروش یا سایر قراردادها بی هستند که ممکن است بر آنها مبتنی باشند با نکها نیز به هیچ وجه مرتبط با این قراردادها نبوده و یا توسط آنها ملزم نمی‌شوند"، بعلاوه به منظور اطمینان یافتن از رعایت دستورالعمل‌های ناظر بر اعتبارات، "با نکهای صادرکننده باید جلوی هرگونه تلاش متقاضی را برای وارد کردن شرح اضافی بگیرند".

این مجموعه همچنین مقرمی داد که اگر اعتبارا سنادی به روشنی معلوم نداد که فسخ نا پذیر است، با پیدا ترا فسخ پذیر دانست (ماده ۱). بهر حال حتی اگر اعتبارنا مه فسخ پذیر باشد، "با نک صادرکننده موظف به پرداخت وجه به شعبه‌اش یا با نک دیگری است که اعتبارا سنادی به آنجا فرستاده شده است. پرداخت، قبولی یا انتقال در دسترس قرار گرفته است و همینطور برای هر پرداخت قبولی یا انتقال ملزم به رعایت شرایط اعتبار اسنادی و هرگونه صلاحی است که تا تاریخ پرداخت، قبولی یا انتقال و قبل از رسیدن داداشت اصلاح یا فسخ، توسط آن شعبه یا با نک دیگر دریافت شده است."

در ماده ۹ این مجموعه راجع به مسئولیت بالقوه با نک صراحتاً "پیش بینی شده است که با نکهای شرکت کننده "در قبضه" فرم، کفایت، دقت، درستی، نادرستی یا اثر حقوقی هیچ یک از اسناد، و یا در قبضه شرایط عام و خاص مقرر در آن اسناد یا مترتب بر آنها هیچگونه مسئولیتی بر عهده ندارند."

* به نقل از:

James A Ounsworth, "International Payment Mechanisms", in International Trade: Law and Practice, edited by J.D.M. Lew and C. Stan brook (London: Euromoney Publications, 1983), pp. 121-125.